

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Dilationibvs. Titvlvs VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

213
 hinc utraque dicitur definitio, ut non Episcopus, non Presbyter, non quicumque ordinis clericus, non Abbas, non aliquis monachus, vel sanctimonialis, in causa quacunque, sive controversia, seu criminali, seu civili, interponendum compellatur, quilibet ratione sua nove-rit, in ratione defensionibus, si expedire ecclesie sua nove-rit, huiusmodi officium licet delegare. Verum cum hanc moderacione, ut Episcopus in consilio Rom. Ponti- ficis, ad quoscunque clericos in consilio prelati suo minime iurare audeat. Omnibus autem Episcopis, & universo clero, in consilio debere mandamus, ut si quis in illam consuetudinem, veniam sibi deinceps noverit denegari.

[*Ad hunc finem diligenter consilio inquisito, datus in- strum. de iur. iur. ref. ad hunc Deo optinante decidimus. Quo- rum.*]

CAP. II.

In iuramentis calumnie de calumnia non iuratur. Idem ordinatus eccles. Subd. & magistro Omni bono.

[*Inter a. [1 & infra.]* Sanè Rom. eccl. in his casibus iuramentum de calumnia non datur, nec recipere consuevit: eo quod tales cause non exle- gitime solvantur, sed ex canonum æquitate finem debi- tum faciunt: canones autem iuramentum calumnie in iudicialibus causis nulli proferunt inducunt. Vnde con- suetudo de iuramento calumnie præstando omittit, ad alterius discretio vestra procedat.

[*De iuramentis sua benigne recipimus, in quibus utrum in ea casu quaerit ven. s. n. G. Bonon. Episcopum, & dil. fil. A. Pa- damum. Abbas, sub vestro examine agitur iuramentum calu- mnie proferat vel recipere conveniat requisistis.]*

CAP. III.

In iuramentis persona non indistincte relevatur ab onere iurandi de calumnia: licet comparat per Oeconomum: sed sibi vel Oeconomo illi defensionem postula qualitate causa & personarum, h. d. Eugenius Papa.

In præstandis de calumnia iuramentum non recipimus præcipue exhiberi: sed cause & principali- ter personarum qualitate inspecta, quandoque per ipsas principes personas, quandoque per Oeconomos, qui casibus omnibus non necitant, in animam iurantis illud præcipue præstari.

CAP. IV.

In iuramentis iurare de calumnia, nisi relevet se constituen- tis Oeconomus. Idem Magalim. & R. Neumanfen Epi- scopus.

In iuramentis e. [1 & 7.] Accepimus autem, quod ab Abbate & fratribus de Clarevallis (sicut ab aliis) recipitur calumnie iuramentum. Ad quod faciendum esse cogere non debemus. Sed (ne aliena iura videantur violari) occasione illicite detinere, & ipsi à causa sua recedant, si ex parte ipsorum prædictam iuramentum, cum non postulare, non fuerit præstitum) eisdem præ- cipimus, ut in suo monasterio Oeconomum statuunt: qui pro eis perire & excipere, atque iuramentum de ca- lumnia (cum necesse fuerit) valeat exhibere: [2 & 7.] Tu vero frater Neumanfen, Episcopo Oeconomum i- ducendum facias, qui in tali officio conveniens ipsi mo- nasterio videatur.

[*De iuramentis legi & fratribus Patrum infirmis eccle- siæ vestre requisitis in conspectu Dei servatio præstavit & Al- phonsus, & nullatenus molestiam vel periculationem qua sacro or- dini committitur, irrogari permittunt.]*

a Cap. i. c. i. in i. comp. & post conc. Lat. sub Alex. 3. c. 17.
 b Post conc. Lat. sub Alex. 3. p. 23. c. 3. & c. 4. c. d. tit. in i. comp.
 c Cap. i. c. i. in i. comp. & post conc. Lat. sub Alex. 3. p. 23. c. 4.
 d Titulus i. c. i.

[*2 Idem per a. f. s. v. m. g. est sicut fratres qui in ista causa sunt, sicut vultis exigit, plenus instrumentis, ut de cetero sua iura per hoc non possint amittere, & alia quantum iustitia permittit, in sa- lubris causis debent facere.]*

CAP. V.

Clerici etiam in omnibus causis iurandi de calumnia, contraria con- suetudine non obstant.

Lucius III. Helien. a Episcopo, & Archid. Norvici.

Ceterum, quia de novis moribus, nova convenit an- tidota preparari: mandamus, quatenus in causa si- de iuramentis, quæ inter R. clericum de sancto Albano, & (I. & F. canonicos) London. vertitur: ad veritatem elici- endam, appellatione cessante præstari facias ab utraque parte calumnie iuramentum: consuetudine, quæ legi contraria est, non obstante.

CAP. VI.

Procurator vel Syndicus universitatis ecclesiasticae vel secularis, de calumnia iurare potest, h. d. Innocentius III. Episcopo Placen.

Um causam e que inter Ravennatem Archiepiscopum, & commune Pavenntinum (super villa Luca, ac quibusdam aliis) vertitur: delegatis iudicibus duxerimus committendam, & iidem in negotio minime pro- cessissent: nos partibus dedimus in mandatis, ut pro ip- sa causa nostro se conspectui præferant, quorum pro- curatoribus cum instrumentis de rato, in nostra præsen- tia constitutis, peritorem ipsius Archiepiscopi pro pro- curatorem eius fecimus exhiberi: & ad eam partem al- teram respondere, ac interrogacionibus & responsionibus reductis in scriptis, & lite coram nobis plenissime d- confestata, fecimus calumnie iuramentum ab ipsis pro- curatoribus utrinque præstari.

CAP. VII.

Episcopus iurat de calumnia, si per seipsum elegit litigare, propo- situm tantum, non tactis Evangelis. Si vero per Syndicum litiget, per illum poterit iurare, h. d. Gregorius IX. Episcopo Bolacens.

Um in causa pecuniaria (quam inter te & R. e mo- tam esse proponis) non per te, sed per Syndicum, vel actorem elegeris litigare, per illum quidem præstandum erit calumnie iuramentum: quod si per te ipsum, propo- sitis tantum, sed non tactis Evangelis (sicut in dicen- do testimonio) à te videtur huiusmodi iuramentum ex- hibendum: & infra.

Aliter resistendo iuramentum calumnie sine causa, cadere debet ab instituta actione: res autem debet haberi pro confessa, h. d. c. i.

Pœna vero recusantis hoc iuramentum cum præstan- dum fuerit, est ut actor ab instituta cadat actione, reus autem haberi debeat pro confesso.

DE DILATIONIBVS. TITVLVS VIII.

CAP. I.

Summa sit: (ne videatur convenire rabi, de appellacionibus.) Citatio vocatoria cum peremptoria non debet esse nimis brevis, maxime ubi de rebus ecclesiasticis agitur: nisi necessitas aliud suggerat.

Alexander III. Cantua. & Vigor, Episcopus.

ILECTI s' filii, Abbas & monachi de H. nobis infinuare curantur, quod rãm causam, quæ vertitur inter ipsos, & mortales de

a De m. c. a. mfr. de sibi iust. b Post concil. Lat. sub Alex. 3. p. 23. c. 1. & c. d. eod. tit. in i. comp. c C. i. eod. tit. in 3. comp. d. al. legitime. e al. M. f. Post concil. Later. sub Alex. 3. p. 23. c. 1. ubi est nigra salti species.

Leden. super ecclesia de Alten. Decano & Archidiacono Lincon. commiserimus terminandam: ipsi timentes se à iudicibus agravati (eo quod ad primam citationem terminum sibi nimis brevem & peremptorium statuerunt) a ad nostram audientiam duxerunt appellandum: [1 & infra.] Quia (vero) non spectat ad iuris ordinem, diem peremptorium, maxime cum de rebus ecclesiasticis agitur (nisi forte necessitate urgente) taliter maturare: mandamus, quatenus si est ita, revocato in irritum, si quid inveneritis post appellationem huiusmodi attentatum: in causa juxta priorum renorem licentiam procedatis.

[1 Noveritur attendenti.]

CAP. II.

Inducie deliberatorie denegantur reo, si per litteras citationis plenè potuit instrui, & deliberare super eis, de quo quartur.

Celestinus III.

Præterea b adjecti, quod cum causæ tibi à sede Apostolica delegantur, litteris citationis scriptum Apostolicum inseris, ut eo viso deliberare valeat, qui ab altero convenitur. [1 & infra.] Quia igitur quid agendum sit in hoc casu, desideras edoceri, taliter tibi respondemus: quod reo ad iudicium legitime c convocato, si ex rescripto sibi transmissio plenè potuit instrui super eo, de quo in iudicio convenitur, inducie deliberatorie non sunt ulterius indulgenda, sed procedendum potius est ad examinationem causæ, & finem ei debitum imponendum.

[1 Cumq; non ad primam & secundam canonicam citationem, sed ad tertiam tantummodo reus veniat aliove ad omnes citationes veniente, & ipse alio intentionem suam in iure proponat: reus revocationis ejus intendens, tunc primò deliberatorias requirit inducias, cum alio eidem authenticam offerat, ut concordet, cum rescripto: quia in prima citatione rescripti, afferens etiam quod longo citatus spatio, si voluerit, plena tempus deliberationis potius habeat.]

CAP. III.

Ex declaratione verbi generalis, vel ambigui positi in litelle, non inducie deliberatorie danda non sunt, si per expressa potuit reus deliberare super ambiguitate illa, vel generalitate, h. d.

Honorius III. Florentino d. Epi.

Litteræ tuæ ac petitiõ & Presbyteri sanctorum Priscæ & Aquilæ de urbe, nobis exhibita continebant: [1 & infra.] Idem Presbyter contra nobiles viros A. & G. Ilyellum ecclesie sue nomine obtulit: continentem, quod pensio de possessionibus soluta non fuerat ipsi ecclesie, elapsis jam tribus annis & ultra. Nobilibus vero ipsi perentibus, ut explicaret ipsi spacium, quod per hanc adjectionem, & ultra, significari volebat: & ipso Presbytero expiiente, quod septem annis fuerat in dictæ pensionis solutione cessatum: iidem dicentes libellum esse huiusmodi expressione mutatum, longiores ad deliberandum petierunt inducias: quas quia denegasti eisdem, ad nostram audientiam appellaverunt. Nos igitur appell. huiusmodi frivolum reputantes, mandamus, quatenus ea nequaquam obstant, in negotio illo ratione prævia procedas juxta priorum continentiam litterarum.

[1 Quod cum causam qua inter ipsam Archipresbyterum ex una parte, & nobiles viros A. & G. de Glicia. & G. & fratres eorum,

a Vide l. consummatio ff. de re. jud. & l. tres detinuit dicitur. l. quomodo & quando iud. b Ci. eod. tit. in 2. comp. c evocato. d al. Ferrar. et Florentino. e Archipresb. eod. S. Pauli in urbe Rom. præf. Abbas unus: & hinc ead. l. de servitute vi. præcard. Quorum unus est præ. cardinalis S. Priscæ. Ergo Presbyteri, legendum, non Archipresbyteri, in omni. n. n. n. n. n.

& filius ex altera super quibusdam possessionibus, & rebus in eorum tur, tibi duximus committendam.]

CAP. IV.

Si citatus in causa ardua de longitudo vocatur per publicum iudicem, etiam ad locum iudicis, ita quod intra terminum citatus liberare, & alia sua iura offerat ad comprehensionem explicationis, in termino respondere non cogitur, si respondere non potest, sed habeat veros inducias, h. d. in archidiacono.

Greg. IX. Abbatique reus Thom. dicitur, & ab archidiacono Thom.

Exposuit nobis Biterrenis. Archiepiscopus & Burdegalen. Archiepiscopo deimus in a terminum ut super iure primatis, quam in eo & in prioribus dictis Biterrenis. Archiepiscopus se habere propriam ad initium proximè præterite quadragimæ, quæ terminum peremptorium assignavimus] per locum procuratorem idoneum, se conspectum nostrum præteriret b. Cuiusque postmodum personam vocavit in ecclesie Romanæ subsidio, ad nostram c. ratiorem concessit, Biterrenis Archiepiscopus apud sed. Apostolicam confisus, postulavit inflanter, ut in eodem negotio procedere deberemus. Idem vero Burdegalen. Archiepiscopus ad propria rediit, confisus pro se procuratorem in ipso negotio, cui (salvis exceptionibus) in omnibus in respondendo & defendendo, ac alim commiseret, quæ in propria erat persona facturus. Remisso ergo Archiepiscopo supra dicto, ut præfatus procurator responderet eidem: ille excipiendo propositum se non teneri, cum pro alia maiori causa, pro publico licet utilitate dictus Burdegalen. vocatus pro alio negotio putari debuisset, & revocandi domum priorem habuisset. Nondum etiam super hoc delibetum suffraganeis suis & aliis, quorum concilium in causa requirit: nec tempus habuerat, in quo ad negotium valuerit (licet expedire) esse paratus. Pars altera contra respondit, quod cum super quibusdam prædicta prius fuerat evocatus, nostræ citationis non fuerat primum mandatum per postquam temporis quoque spacium habuerat tam peritiam potuisset si voluisset super causa deliberare prout sicut fecerat cum quibusdam: & commode negotio immineret. & infra. Nos igitur de veritate nostrorum usque ad proximum e. ratiorem sum Navarræ Dominice ditionem adhuc dicitur indulgendum.

DE FERIIS.

TITULUS IX.

CAP. I.

Diebus Dominicis mercari, litigari, iudicari, vel operari licet, sed de vespera in vesperam debent celebrari.

Ex concilio apud Compendium.

Omnes dies Dominicos i vespera in vesperam, cum omni veneratione & decorem observentur, & ab omni illicito opere abstinere, nec operari, nec litigare, nec iudicare, nec pœnam iudicare, nec facerentia (quæ pace, vel alia necessitate) præstentur.

CAP. II.

Estoriam principum & sui fieri debet, iudicium ipsorum magnitudinem, & confutationem regni, & primo. In præcipuo festis & iura festis & primis non fit solennis genus sexis. Si tamen non operari

a Tractatum. b Vid. l. i. & in p. & de causa. c alit. presentiam. d Vid. l. altissimæ. e Littere. f in p. l. i. in ff. solut. ma. e. promiss. f Bando. i. in p. l. i. part. 4. cap. 16. & c. i. eod. tit. in l. compul. v. l. i. in p. l. i. var. refel. cap. 17.

